

наш погляд, проект закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо задоволення вимог найманих працівників внаслідок неплатоспроможності роботодавця" має бути винесений на розгляд Верховної Ради України.

Список використаних джерел

1. *Єрошенко О.Б.* Проблеми розгляду вимог щодо стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати, в порядку наказного провадження / О. Б. Єрошенко // Вісник Академії адвокатури України. – 2011. – Вип. 2. – С. 59–64.
2. *Довбиш К.К.* Щодо захисту заробітної плати від несвоєчасної виплати та необґрунтованих відрахувань / К.К. Довбиш // Право та державне управління. – 2013. – №1. – С. 27–31.
3. *Чанишева Г.І.* Захист права працівника на своєчасне одержання заробітної плати / Г.І. Чанишева // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Юриспруденція. – 2013. – Вип. 6–1(2). – С. 120–122.
4. *Целовальніченко Н.Є.* Правові гарантії захисту права працівника на заробітну плату в аспекті реалізації захисної функції трудового права / Н.Є. Целовальніченко // Актуальні проблеми права: теорія і практика. – 2010. – №18. – С. 258–264.
5. *В Україні* выросла задолженность по заработной плате [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://finance.obozrevatel.com/analytics-and-forecasts/10457-v-ukraine-vyirosla-zadolzhennost-po-zarabotnoj-plate.htm>
6. *За банкрутів* заплатить держава [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukurier.gov.ua/uk/articles/zabankrutiv-zaplatit-derzhava>
7. *Закон України* "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" [прийнятий 2 берез. 2000 року №1533-III] // – Урядовий кур'єр. – 2000. – 19 квіт. – №72.
8. *Закон України* "Про зайнятість населення" [прийнятий 5 лип. 2012 №5067-VI] // Голос України. – 2012. – 18 серп. – №153–154.
9. *Наказ* Мінсоцполітики "Про затвердження Порядку надання допомоги по частковому безробіттю" [прийнятий 7 берез. 2013 №103] // Офіційний вісник України. – 2013. – №40.
10. *Наказ* Мінпраці "Порядок фінансування виплат по частковому безробіттю та надання допомоги по частковому безробіттю" [прийнятий 7 лют. 2009 №45] // Офіційний вісник України. – 2009. – №17.
11. *Толковий* словарь Ушакова [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dic.academic.ru/dic.nsf/ushakov/974554>
12. *Закон України* "Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" [прийнятий 14 січ. 1998 №16/98-ВР] // Урядовий кур'єр. – 1998 – №33–34.
13. *Мінсоцполітики* поділить 100 млн Фонду з безробіття / Економічна правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua/publications/2014/02/5/418393/>

Стаття надійшла 24.02.2014

Із урахуванням дискусійності певних положень статті просимо висловити Вашу думку на сторінках журналу щодо порушеного питання.

УДК 377

О.В. Грамма

Професійна орієнтація в державній службі зайнятості: організаційно-методичний аспект

Аналізуються особливості надання профорієнтаційних послуг безробітним громадянам у державній службі зайнятості.

Ключові слова: професійна орієнтація, професійна інформація, професійна консультація, безробітні, рекомендації щодо обслуговування населення та роботодавців фахівцями служби зайнятості, державна служба зайнятості.

The features of providing career guidance services to unemployed citizens by the State Employment Service have been analyzed.

Keywords: career guidance, career information, career counselling, the unemployed, recommendations for servicing residents and employers by the Employment Service staff, State Employment Service.

Постановка проблеми. В умовах реформування економіки, пов'язаних із переходом до вільного ринку праці, проблема професійної орієнтації є надзвичайно важливою для економічного та соціального розвитку нашої

країни. У сучасних умовах державної політики зайнятості профорієнтаційні послуги є однією зі складових надання соціальних послуг громадянам, які шукають роботу.

Професійна орієнтація – комплекс взаємопов'язаних економічних, соціальних, медичних, психологічних і педагогічних заходів, спрямованих на активізацію процесу професійного самовизначення та реалізацію здатності до праці особи, виявлення її здібностей, інтересів, можливостей та інших чинників, що впливають на вибір або зміну професії та виду трудової діяльності [3].

Грамма Ольга Володимирівна, молодший науковий співробітник, Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України (Київ).

©Грамма О.В., 2014

Профорієнтаційна робота в центрах зайнятості проводиться комплексно і спрямована на досягнення головного результату діяльності державної служби зайнятості – підвищення економічної активності населення, зниження рівня безробіття в країні та запобігання такого явища, як безробіття. Тобто наразі першочерговими для профорієнтації стають функції активного формування тих професійних намірів безробітних, втілення яких було б реально забезпечене державною службою зайнятості. Виконання цих функцій відбувається шляхом сприяння підвищення конкурентоспроможності на ринку праці на основі врахувань особистих характеристик кожного шукача роботи, потреб ринку праці та вимог роботодавців.

Аналітичний огляд публікацій. Професійна орієнтація безробітних як державна соціальна послуга стала об'єктом багатьох вітчизняних і зарубіжних досліджень. Так, психологічні аспекти профорієнтації знайшли відображення у працях вчених О. Киричука, Г. Костюка, К. Абульханової-Славської; сфери психології праці – В. Шадрікова, М. Басова; питання з соціальної роботи досліджували О. Панов, М. Лукашевич, Є. Холостова, Г. Бурлака; проблеми ринку праці – Ю. Маршавін, В. Савченко, Е. Лібанова, А. Никифоров; проблеми профорієнтації розглядають Є. Климов, Б. Федоришин, Ю. Забродин, І. Назимов, В. Симоненко, О. Сазонова, І. Жданова, В. Синявський, К. Платонова та ін.

Ситуація, що складається на ринку праці, починаючи з 2000 р. – зростання масштабів безробіття, збільшення його тривалості тощо – загострює питання про пошуки шляхів підвищення ефективності діяльності державної служби зайнятості. Одним із важливих заходів щодо цього стала робота регіональних та базових центрів зайнятості України за *Єдиною технологією обслуговування незайнятого населення (ЄТОНН)*, розробленою колективом Інституту підготовки кадрів Державної служби зайнятості України, за рахунок чого помітно зросла кількість безробітних громадян, яким фахівці центрів зайнятості надали якісні соціальні послуги, зокрема профорієнтаційні, що сприяло їх подальшому працевлаштуванню. Останнім часом змінилася нормативно-правова база регулювання зайнятості та соціального захисту безробітних на ринку праці. На базі ЄТОНН була розроблена *Єдина технологія надання соціальних послуг центрами зайнятості України*, а на початку 2014 р. набрали чинності *“Рекомендації щодо обслуговування населення та роботодавців фахівцями служби зайнятості”* (далі – Рекомендації), розроблені відповідно до чинного законодавства з метою уніфікації процедур та стандартизації операцій, що виконуються спеціалістами базових центрів зайнятості.

Метою статті є розкриття організаційно-методичного аспекту професійної орієнтації безробітних в умовах впровадження *“Рекомендацій щодо обслуговування населення та роботодавців фахівцями служби зайнятості”* у діяльність регіональних і базових центрів зайнятості.

Виклад основного матеріалу. Серед основних завдань професійної орієнтації у Рекомендаціях зазначені: пріоритетність послуг центру зайнятості щодо пошуку і підбору роботи перед іншими видами послуг; гарантоване

отримання громадянином соціальних послуг з пошуку та підбору роботи; інформаційно-консультаційні послуги, передбачені законодавством; зміцнення співробітництва служби зайнятості з клієнтами в пошуках найбільш ефективних шляхів працевлаштування. Одна з головних засад Рекомендацій – “активізація власних зусиль шукачів роботи щодо влаштування свого життя, підвищення їхньої відповідальності перед собою, своєю сім'єю та суспільством” [1]. Виходячи з цього, головними завданнями профорієнтаційної роботи з клієнтами центрів зайнятості є: безкоштовне надання на гарантованому державному рівні обсягу профорієнтаційних послуг незайнятому і зайнятому населенню, у т.ч. молоді та незахищеним верствам населення; надання населенню інформації про актуальні професії та спеціальності, потреби ринку праці в кадрах, про послуги, які надає служба зайнятості; надання індивідуальних профконсультацій клієнтам служби зайнятості у виборі чи при зміні професії; стимулювання активності незайнятого населення до самостійного пошуку місця роботи або професійного навчання; надання психологічної підтримки та здійснення корекції професійного самовизначення; надання психологічної допомоги особам, які опинилися в складних життєвих ситуаціях, пов'язаних із вибором чи зміною професії, втратою роботи. Активно впроваджуються такі інноваційні форми профорієнтаційної роботи, що забезпечують оперативність, гнучкість, мобільність та доступність зазначених послуг, у т.ч. для молоді, а також передбачають широке використання інформаційно-комунікаційних технологій. Так, протягом 2012 р. профорієнтаційними послугами було охоплено 4,1 млн осіб, з них понад 1,7 млн незайнятих та 1,6 млн осіб, які навчаються у навчальних закладах різних типів [8]. Профорієнтаційне обслуговування безробітних забезпечується згідно з “Концепцією державної системи професійної орієнтації населення” [7], де зазначається, що професійна орієнтація населення за змістовими напрямками функціонування має такі структурні елементи: *професійна інформація, професійна консультація, професійний відбір та професійна адаптація*, а також науково-методичну основу, на якій будується професійна орієнтація – професіографія і психодіагностика.

Професійна інформація – документовані або публічно оголошені відомості про трудову діяльність та її роль у професійному самовизначенні особи, інформація про стан, потребу і динаміку ринку праці, зміст та перспективи розвитку сучасних професій і вимоги до особи, форми та умови оволодіння ними, можливості професійно-кваліфікаційного зростання і побудови кар'єри, що спрямовані на формування професійних інтересів, намірів та мотивації особи щодо вибору або зміни виду трудової діяльності, професії, кваліфікації, роботи [7]. Профінформація – окрема, відносно самостійна складова профорієнтації, що представляє раціональну систему накопичення, упорядкування та цілеспрямованого розповсюдження інформації, яка необхідна людині для прийняття свідомого та виваженого рішення щодо розв'язання проблем професійного самовизначення, становлення та розвитку у сфері трудової діяльності. Щорічно зростає кількість клієнтів, які звертаються до профінформаційних підрозділів служби зайнятості за допомогою. За останні

п'ять років 78–80% усіх профорієнтаційних послуг, що надаються в центрах зайнятості, є послуги з профінформації та профконсультації. Так у 2012 р. послугами служби зайнятості скористались понад 38 тис. незайнятих осіб з інвалідністю, з яких майже 12,2 тис. громадян працевлаштовано, що на 12,8% більше, ніж у 2011 р. Також було охоплено 1,6 млн осіб, які навчаються в навчальних закладах різних типів. Зокрема 1,5 млн учнів загальноосвітніх шкіл отримали 884,2 тис. профінформаційних послуг та 573,4 тис. – профконсультаційних [7]. Спеціаліст із профінформації надає клієнтам профінформацію щодо професій, які користуються попитом на ринку праці; консультує щодо розміщення інформаційних матеріалів та правил користування; забезпечує самостійну роботу клієнтів у профінформаційному секторі; проводить групові інформаційні консультації; формує банк професіограм професій, які актуальні на ринку праці, та банк нормативних, інформаційних, професіографічних та методичних матеріалів, необхідних для профінформаційної роботи. У профінформаційному секторі розміщуються матеріали: роздаткові (листочки навчальних закладів, буклети тощо); інформаційна література з описом професій (спеціальностей); систематизована інформація “Барометр професій”, що відображає ступінь потреби економіки міста або району у професіях та спеціальностях; інформаційні матеріали про підприємства (“Паспорти підприємств”); інформація щодо можливостей безробітних займатися підприємництвом та самозайнятстю; довідкові матеріали про навчальні заклади, що здійснюють професійне навчання; перелік професій, за якими організовує навчання центр зайнятості, у т.ч. у Центрах професійно-технічної освіти ДСЗУ; відеоматеріали, що висвітлюють історію підприємства, його виробничу діяльність, соціально-побутову сферу; інша інформація, що може зацікавити відвідувача центру зайнятості. Цей сектор обладнується спеціалізованими місцями для перегляду відеоматеріалів. У ході технологічного циклу обслуговування незайнятих громадян їм надається систематизована інформація, спрямована на допомогу працевлаштування або самозайнятості. Якщо у секторі самостійного пошуку роботи не вдалося знайти інформацію про вакансію, що відповідає бажанням та професійним намірам безробітного, він має обов'язково одержати консультацію спеціаліста з профінформації, під час якої з'ясовуються: його професія, наявність професійного досвіду, намірів і побажань щодо власної зайнятості, визначається напрям, характер, обсяги і наявність необхідної йому інформації. Спеціаліст допомагає клієнту у підборі та пошуку потрібних інформаційних матеріалів, визначає йому місце для самостійної роботи з матеріалами, пропонує найбільш ефективні форми ознайомлення з інформацією, звертає увагу на доцільність участі у семінарах з техніки пошуку роботи, на важливість професійного навчання. По завершенні роботи спеціаліст сектору має поцікавитись у клієнта ступенем задоволеності, вислухати можливі побажання, пропозиції та занотувати їх для врахування у подальшій роботі. Якість профінформаційного обслуговування у першу чергу залежить від того, наскільки послуги, що пропонуються, відповідають нагальним потребам самого споживача. Досягти бажаної збалансованості можна лише у тому випадку, коли між спеціаліста-

ми та клієнтами існує постійний зворотний зв'язок (тобто індивідуальні співбесіди до і після відвідування), ведення журналу обліку незадоволеного попиту, а також інші методи опитування, зокрема анкетування. Регламент робочого часу для спеціалістів із профінформації та з профконсультації складається із загального графіка прийому клієнтів спеціалістами. Для складання загального графіка необхідно визначити середню щоденну кількість клієнтів, які звертаються до спеціалістів за профінформацією та профконсультацією: за власною ініціативою; за призначенням спеціалістів із працевлаштування; за призначенням даного спеціаліста; у непередбачений час. У бланку загального графіка завбачені також десятихвилинні інтервали відповідно до загального підходу щодо визначення часу на надання послуг, ПІБ та номер робочого місця спеціаліста. Враховуються також проміжки часу для прийому прогнозованої кількості клієнтів або клієнтів, які звернулися в непередбачений час, та клієнтів, яким прийом призначається на найближчий час. В інші проміжки часу спеціалісти призначають повторний прийом тим особам, з якими вважають за необхідне зустрітись ще раз. На підставі цих розрахунків розробляється регламент розподілу робочого часу для організації надання соціальних послуг всіма спеціалістами центру зайнятості, які виконують функції з профконсультації [2].

Професійна консультація – складова загальної системи професійної орієнтації, науково обґрунтована система надання кваліфікованої допомоги особі у вирішенні проблем професійного самовизначення. Взаємодія профконсультанта та клієнта, яка спрямована на оптимізацію його професійного самовизначення на основі вивчення індивідуально-психологічних характеристик, особливостей життєвих ситуацій, професійних інтересів, нахилів, стану здоров'я та з урахуванням вимог ринку праці [7]. Метою профконсультації є надання допомоги людині, яка знаходиться в ситуації професійного самовизначення, у прийнятті усвідомленого рішення про вибір найбільш підходящої для неї професії. Головною функцією профконсультації є формування у особи готовності до вибору сфери діяльності, професії або напряму професійного навчання. Під час профконсультації дорослій людині не завжди необхідно використовувати психологічні та психодіагностичні тести та методи. У такому випадку достатньо буде бесіди, побудованої за певним змістом. Питання при цьому мають формулюватися з урахуванням його життєвого й професійного досвіду. Так 75% респондентів із числа безробітних основною причиною звернення до служби зайнятості назвали пошук роботи, 90,5% вважають необхідною допомогою спеціаліста у виборі професії, підборі роботи або напряму навчання [6]. Існують відмінності змісту профорієнтаційної роботи з дорослими безробітними та молоддю, а саме: різні вікові особливості та ціннісні орієнтації; ступінь сформованості світогляду та усвідомлення власної відповідальності; наявність життєвого та професійного досвіду у дорослих і можлива його відсутність у молоді; наявність сформованих професійних якостей; ступінь поінформованості щодо світу професій та стану ринку праці. Для дорослих безробітних профорієнтація найчастіше має характер переорієнтації [6]. Профконсультація, отримана спеціалістом під час попе-

редньої бесіди, є відправною і виконує формуючу функцію для подальшої побудови діагностичної роботи з безробітним.

Професійний відбір – науково обґрунтована система заходів, що створює умови для встановлення професійної придатності особи до освоєння конкретних видів професійної діяльності та посад згідно із нормативними вимогами і конкретним робочим місцем; профвідбір – одна зі складових системи професійної орієнтації, процес системного психодіагностичного обстеження особистості з метою прогностичного визначення ступеня взаємовідповідності людини і професії у тих видах діяльності, що здійснюється у нормативно визначених небезпечних умовах праці (гігієнічних, мікрокліматичних, технічних, соціально-психологічних), які вимагають від людини високої відповідальності, підвищеної працездатності, точності виконання завдань та стійкої емоційно-вольової регуляції. Згідно із Законом України “Про зайнятість населення” професійний відбір – одна із послуг професійної орієнтації, яка надається державною службою зайнятості [3]. Профвідбір проводиться не за всіма професіями, а тільки за професіями підвищеного ризику як для самого працівника, так і для оточуючих його людей. Таких професій, за науковими даними, 8–12% від загальної кількості існуючих. Тому профвідбір переважно проводиться при комплектуванні груп, які направляються на професійне навчання за тією чи іншою професією, та при підборі кадрів на замовлення роботодавців. Їм рекомендуються безробітні, які мають відповідні професійні вимоги з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей, психофізіологічних якостей, рівня освіти та стану здоров'я [4]. У разі, якщо бажана професія не відповідає критеріям підходящої, безробітному має бути запропонований на вибір перелік інших професій. Основою профвідбору є конкретні нормативні характеристики професії: соціальні (функції, завдання, мета); операційні (виконання, часові, просторові, логічні характеристики); організаційні (гігієнічні, соціально-психологічні, психофізіологічні умови праці). Процес професійного відбору передбачає комплексне застосування специфічної апаратури, тестових методик, опитувальних листів тощо. Особливої уваги на сьогодні вимагають безробітні, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню: інваліди; діти-сироти; жінки, які потребують додаткових соціальних гарантій; особи старше 45 років; особи, які тривалий час перебувають на обліку в державній службі зайнятості; батьки, які повертаються з відпустки по догляду за дитиною; особи передпенсійного віку; безробітне сільське населення; звільнені у запас військовослужбовці; засуджені, які здобувають освіту в навчальних закладах при установах виконання покарань або готуються до звільнення, та молодь, у т.ч. випускники шкіл, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, які не працюють та не навчаються. Крім профорієнтаційних послуг, зазначені вище категорії громадян у деяких випадках потребують також психологічної підтримки. Тому важливо в штатному розкладі центрів зайнятості мати посаду психолога.

Професійна адаптація – науково обґрунтована система заходів, що забезпечує входження, оволодіння

та досягнення особою професійної майстерності у конкретному виді професійної діяльності [7]. З іншого боку, професійна адаптація виступає як процес пристосування особистості до конкретного робочого місця (ставлення працівника до професії, задоволеність професією, адаптація людини до умов середовища, нового колективу, до нового робочого місця, у т.ч. при стажуванні). Професійна адаптація для безробітного є одним із головних критеріїв правильного вибору або зміни професії, тобто входження безробітного в складну систему суспільно-виробничої діяльності. Тому вона включає в себе і процес професійного навчання та отримання виробничого досвіду.

Висновки. Враховуючи вищезазначене можна констатувати, що впровадження Рекомендацій у діяльність державної служби зайнятості створить додаткові можливості для державного і регіональних центрів зайнятості у наданні практичної допомоги спеціалістам базових центрів зайнятості; забезпечить надання якісних соціальних послуг безробітним, у т.ч. і послуг із профорієнтації; дасть змогу: оптимізувати роботу в наданні послуг роботодавцям щодо підбору персоналу; прискорити укомплектування вакансій; направляти безробітних на навчання, а також залучати їх до підприємництва і самозайнятості. Слід відмітити, що впровадження Рекомендацій допоможе спеціалісту раціонально планувати робочий час та ефективно його використовувати; здійснювати аналіз результатів проведеної профорієнтаційної роботи; активно використовувати у своїй діяльності професіографічні, профдіагностичні методики; постійно поповнювати та використовувати нормативно-правові документи, інформаційно-довідкові, навчально-методичні матеріали, які необхідні для профорієнтаційної роботи. Усе це забезпечить підвищення ефективності роботи державної служби зайнятості в цілому. Варто наголосити на необхідності оновлення чинної нормативно-правової бази та розробки відповідних нормативних документів. А також створенні у державній службі зайнятості системи профорієнтації як складової загальнодержавної системи відповідно до завдань служби зайнятості; структурного підрозділу в ДСЗ щодо постійного оновлення та доповнення науково-методичного забезпечення профорієнтаційної роботи. Актуальним є також підвищення рівня професійної підготовки та кваліфікації спеціалістів із профорієнтації з урахуванням специфіки надання профорієнтаційних послуг клієнтам служби зайнятості. Також спеціалісти з профорієнтації використовують у роботі Єдину інформаційно-аналітичну систему ЄІАС(.NET) [5], яка сприяє більш оперативному вибору клієнтами заходів, що прискорює їх працевлаштування за рахунок збільшення часу на індивідуальну роботу, інформування та консультування. Тому особливої важливості набуває оновлення платформи ЄІАС(.NET), прийняття низки нормативно-правових актів, змісту і порядку здійснення відповідних процедур і операцій при обслуговуванні клієнтів. Таким чином, в умовах зтяжкого виходу країни з економічної кризи необхідне подальше удосконалення технологічних основ діяльності центрів зайнятості з урахуванням зміни структури, обсягів, динаміки попиту і пропозиції робочої сили на ринку праці.

Список використаних джерел

1. Рекомендації щодо обслуговування населення та роботодавців фахівцями служби зайнятості [затверджено 11.02.2014 ДЦ-01-881/0/6-14] / уклад. Мінсоцполітики, ДЦЗ. – К. : 2014. – 394с.
2. Єдина технологія надання соціальних послуг центрами зайнятості України (удосконалена) [Електронний ресурс] / Ю. Маршавін, Л. Фокас, Л. Ляміна та ін. – Режим доступу : <http://www.ipk-dszu.kiev.ua>
3. Закон України "Про зайнятість населення" [Електронний ресурс] / [прийнятий 5 липня 2012 року №5067-VI]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>
4. Професійна орієнтація в системі державної служби зайнятості : навч. посіб. / [за заг. ред. О.В. Киричука / В.В. Сиянський, Ю.М. Маршавін, Л.Г. Авдєєв та ін.]. – К. : ІПК ДСЗУ, 2009. – С. 50–53.
5. Маршавін Ю.М. Єдина технологія надання соціальних послуг центрами зайнятості як сучасний засіб підвищення ефективності діяльності державної служби зайнятості України / Ю.М. Маршавін // Ринок праці та зайнятість населення. Бюлетень ІПК ДСЗУ. – 2007. – №2. – С. 12–15.
6. Міропольська М.А. Профорієнтаційні послуги в державній службі зайнятості: організаційно-психологічний аспект / М.А. Міропольська // Ринок праці та зайнятість населення. Бюлетень ІПК ДСЗУ. – 2006. – №2. – С. 21–24.
7. Професійна орієнтація в документах: збірник нормативних, інструктивних та методичних матеріалів з питань професійної орієнтації незайнятого населення та інших категорій громадян / [уклад. Л.Г. Авдєєв, Н.В. Ортікова]. – К. : ІПК ДСЗУ, 2013. – С. 77–83.
8. Ринок праці України-2012 : стат. зб. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dcz.gov.ua>

Стаття надійшла 15.10.2013

Державна служба зайнятості на ринку соціальних послуг

Ситуація на ринку праці поліпшується та характеризується зростанням зайнятості та скороченням безробіття, що підтверджується останніми даними Державної служби статистики України щодо економічної активності населення.

Поліпшенню ситуації на ринку праці сприяла діяльність державної служби зайнятості та реалізація положень нової редакції Закону України «Про зайнятість населення».

Спостерігається постійний попит на працівників сфери торгівлі та послуг на робітників з обслуговування, експлуатації та контролювання за роботою технологічного устаткування, складання устаткування та машин, на професіоналів та кваліфікованих робітників з інструментом. Основною проблемою сучасного ринку праці залишається нестача якісних робочих місць з гідними умовами та оплатою праці, особливо для молоді.

Протягом січня-лютого 2014 року послугами державної служби зайнятості скористалися 663,5 тис. громадян. Кількість вакансій, заявлених роботодавцями у цей період, становила 191,2 тис.

У січні-лютому 2014 року за направленням державної служби зайнятості працевлаштувалися 59,7 тис. осіб з числа зареєстрованих безробітних, що у 1,5 раза більше, ніж у січні-лютому 2013 року. Крім того, за сприяння служби зайнятості роботу отримали 31,2 тис. осіб із числа інших категорій громадян (осіб, які навчаються, бажають змінити роботу, пенсіонерів тощо).

Кількість працевлаштованих безробітних із числа осіб, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню (батьки, які мають дітей віком до 6 років, випускники навчальних закладів, діти-сироти, інваліди тощо) становила 13,7 тис. та, у порівнянні з січнем-лютом 2013 року, зросла у 1,3 раза.

Протягом січня-лютого 2014 року ваучер на навчання та підвищення кваліфікації отримали 673 особи.

Брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру 23,1 тис. осіб. Професійне навчання проходили 58,2 тис. осіб.

Станом на 1 березня 2014 року кількість зареєстрованих безробітних становила 536,3 тис. осіб, з них 442,5 тис. осіб отримують допомогу по безробіттю. Середній розмір допомоги по безробіттю у лютому 2014 року становив 1 141 грн.

Кількість вакансій у базі даних державної служби зайнятості становила 61,1 тис.

За останніми оприлюдненими даними Державної служби статистики України, рівень безробіття населення віком 15–70 років, визначений за методологією Міжнародної організації праці (МОП), знизився з 7,4% (за 9 місяців 2012 р.) до 7,0% (за 9 місяців 2013 р.) економічно активного населення відповідної вікової групи.

За матеріалами сайту http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=312420&cat_id=3722603